

Arrest

nr. 263 088 van 28 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Bagdad. U bent een soennitische moslim van Arabische origine. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

In 2003 werd u door A.A. geadopteerd uit het weeshuis. U nam zijn achternaam aan, maar genoot niet dezelfde erfenisrechten als zijn biologische kinderen. U woonde bij A.A. en zijn gezin in Thi Qar en maakte de middelbare school af.

Naarmate u ouder werd, moest u geld verdienen anders was u niet meer welkom bij uw pleegouders. U werkte als straatverkoper van ijs en frisdrank en verkocht ook scheermesjes aan kappers.

Rond 2012 besliste u naar Bagdad te verhuizen. U vond werk bij een garage aan de rand van Bagdad. U kreeg een loon en verbleef in een kamer met beperkte voorzieningen in de garage. Aanvankelijk behandelde de eigenaars van de garage u goed. Na een tijdje begonnen ze u om seks te vragen. U weigerde. Wanneer er aangedrongen werd, weigerde u opnieuw. Tenslotte dreigde de garagist ermee u op straat te zetten, waarna u ermee instemde om seks te hebben met de garagisten. Hierna werd u ook vernederd en geslagen.

In 2015 besloot u Irak te verlaten. U diende verzoeken om internationale bescherming in Finland en Duitsland, dewelke geweigerd werden. Op 21 februari 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw identiteitskaart voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw problemen/de door u aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming voornamelijk baseert op uw problemen die u kende in de garage waar u werkte, uw gebrek aan familie en het gebrek aan respect van de Irakese maatschappij (CGVS, p.10). De door u ingeroepen problemen zijn echter van louter familiale en gemeenrechtelijke aard en hebben als zodanig geen betrekking op de criteria van het Verdrag van Genève. Uit uw verklaringen kan niet blijken dat u wordt geviseerd of bedreigd omwille van uw ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of uw behoren tot een welbepaalde sociale groep, noch dat u om één dezer redenen uitgesloten bent van bescherming door de autoriteiten van uw land van herkomst.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Na uw aankomst in Bagdad vond u werk en onderdak in een garage aan de rand van Bagdad. In het begin werd u goed behandeld, maar na verloop van tijd vroeg de eigenaar u om seks met hem te hebben. Aanvankelijk weigerde u, maar uiteindelijk bezweek u onder de druk en stemde u in. U beweert dat u vanaf dan vernederd, geslagen en verkracht werd door de eigenaars van de garage (CGVS, p.7). U werd niet opgesloten in de garage, u beschikte dus over de mogelijkheid om u elders in Bagdad te vestigen en zo aan de garagisten te ontsnappen. U ondernam echter niets om uzelf te bevrijden uit de situatie waarin u verkeerde, hoewel u over de nodige financiële middelen beschikte. U betaalde immers 5000 dollar aan een smokkelaar (CGVS, p.6). U zocht ook geen bescherming bij de autoriteiten (CGVS, p.8). Gezien u niet aannemelijk maakt waarom u, ondanks de zware mishandelingen waarvan u beweert slachtoffer van geweest te zijn, toch voor de vermeende daders bleef werken tot u voldoende geld had om naar Europa te reizen, kan er geen geloof gehecht worden aan de gebeurtenissen die u inroept als aanleiding voor uw vertrek uit Irak. Verder moet benadrukt worden dat er uit uw verklaringen ook geen enkel toekomstig risico afgeleid kan worden in verband met de garagisten.

De problemen met pleegfamilie die u kende met uw pleegfamilie zijn niet zwaarwichtig genoeg om als ernstige schade beschouwd te worden. U voert aan dat u geld moest verdienen en dat u anders geen plaats in huis kreeg (p.5). An sich is het niet onredelijk om een bijdrage in het huishouden te vragen van een volwassen man. U werd nergens toe gedwongen en u was vrij te gaan en staan waar u wilde. Dat u uitgesloten werd van de erfenis, een recht dat de biologische kinderen van het gezin wel genoten, kan

evenmin als ernstige schade beschouwd worden (CGVS, p.9). Wat betreft de vermeende mishandelingen die u onderging in uw pleeggezin, moet benadrukt worden dat u na uw vertrek naar Bagdad nog weinig contact met uw pleeggezin had. U loopt geen reëel risico op ernstige schade vanwege uw pleeggezin.

U voert aan dat de maatschappij u als buitenechtelijk kind beschouwde, dat u niet aanvaard werd omdat u geen ouders had. U kreeg geen respect en werd als een smerig iemand bekeken (CGVS, p.8). Uit uw verklaringen kan echter niet blijken dat u omwille deze vermeende vooroordelen tegenover weeskinderen geviseerd of bedreigd werd of dat uw fysieke integriteit op enig moment in gevaar was. Daarbij komt dat u vanaf uw adoptie de naam van uw pleegvader uit Dhi Qar draagt. Wanneer de vraag gesteld hoe mensen uit Bagdad zouden weten dat u uit een weeshuis afkomstig was, slaagde u er niet in een antwoord te geven (CGVS, p.9). Uw afkomst als weeskind brengt geen reëel risico op ernstige schade met zich mee.

Uit bovenstaande volgt dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet in verband met de door u aangehaalde feiten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "**reëel risico**" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het EVRM (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Het CGVS benadrukt in dit verband dat het EHRM het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). Een verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Irak, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing loopt.

Wat de algemene socio-economische situatie in Irak betreft, merkt het CGVS voorts op dat het EHRM reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico is op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze, als gevolg van de moeilijke naoorlogse situatie en de algemene ontbering, moeilijkheden zullen ondervinden om hun eigendom weer in bezit te nemen, documenten te laten erkennen, pensioenen of

werk te verkrijgen, niet het minimumniveau van hardheid bereikt dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, Tomic v. Verenigd Koninkrijk (besluit), 14 oktober 2003). Socio-economische overwegingen in asielzaken zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit is het geval wanneer de verzoeker buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om terecht zal komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften (zoals voedsel, hygiëne en huisvesting), waardoor hij in een toestand van achterstelling terecht zal komen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 282-284; EHRM 11 januari 2007, nr. 1948/04, Salah Sheekh / Nederland, § 137; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254).

Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan echter niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in uw regio van herkomst van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Irak, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt.

U voert aan dat u bij terugkeer naar Irak niemand zult hebben om u te helpen (CGVS, p.10). U bent een jongeman in goede fysieke gezondheid bent en beschikt over werkervaring in diverse sectoren (CGVS, p.5). U maakt niet aannemelijk dat u omwille van uw individuele socio-economische situatie iemand nodig zou hebben om u te helpen.

Uit uw verklaringen blijkt derhalve niet dat uw levensomstandigheden in Irak precair zijn, en dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire behoeften. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Irak, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate

waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de

ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties

tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u voorlegt kunnen deze conclusies niet wijzigen. Uw identiteitskaart toont louter uw identiteit en afkomst uit Irak aan, dewelke niet betwist wordt door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van volgende bepalingen:

“- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet

- schending van artikel 1 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ("vluchtelingenconventie")

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“1. De verzoekende partij betwist het besluit van de verwerende partij in de bestreden beslissing. Er wordt namelijk gesteld dat uit het geheel van vaststellingen zou blijken dat in hoofde van de verzoekende partij er geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De verzoekende partij bepleit echter dat dit besluit niet berust op een zorgvuldig onderzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2. De verzoekende partij wijst er vooreerst op dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis.

[...]

3. Verzoeker gaf ter kennis dat, indien hij zou dienen terug te keren naar Irak, hij terecht zal komen in een menonwaardige situatie.

Verzoeker benadrukte vooreerst dat hij een erg moeilijke jeugd heeft moeten doorstaan in Irak, hetgeen hem ook vandaag nog steeds parten speelt. Het is deze achtergrond, temeer als weeskind, die de kwetsbaarheid van verzoeker zowel op persoonlijk gebied (gezien zijn ontwikkeling, waarbij hij steeds afhankelijk was van anderen die misbruik van hem maakten) als op maatschappelijk gebied (aangezien hij wordt aanzien als een "smerig iemand", zonder familiale roots) bewerkstelligden.

Verzoeker kwam terecht in een weeshuis, waarna hij in 2003 werd geadopteerd door A.A. en zijn gezin. Hij woonde bij hen te Thi Qar, maar hij werd niet gezien als een volwaardig lid van het gezin. Hij werd mishandeld. Hij genoot ook niet dezelfde erfenisrechten. Naarmate hij ouder werd, moest hij geld verdienen voor het gezin. Hij werkte onder meer als straatverkoper van ijs en frisdrank. Hij verkocht ook scheermesjes aan kappers om geld te kunnen verdienen. Dit moest hij doen tot hij in 2012 naar Bagdad verhuisde en in een nieuwe situatie van misbruik terecht kwam.

Verzoeker vertelde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij werd vernederd, geslagen en verkracht door de eigenaars van de garage waar hij werkte in Bagdad. In de garage vond hij eerder werk en onderdak, maar werd hij door verloop van tijd steeds meer gedwongen om aan de grillen van de eigenaar van de garage te voldoen. Hij werd op deze manier ook gedwongen om seks te hebben met de eigenaar. Verzoeker schaamde zich hiervoor.

Hij verzocht niet om de hulp van de autoriteiten, temeer omdat hij afhankelijk was van de eigenaar van de garage voor zowel werk als onderdak. Verzoeker heeft bovendien geleerd om "volgzaam" te zijn en te voldoen aan de wensen van degene bij wie hij inwoont.

Tijdens zijn verzoek tot internationale bescherming benadrukte verzoeker dat hij zich minderwaardig voelde. Hij wees er onder meer op dat hij geen volwaardig deel uitmaakte van zijn pleeggezin en hij werd aanzien als een "smerig iemand" omwille van zijn achtergrond. Hij is hierom ook vatbaar voor misbruik door zijn omgeving, aangezien hij wordt aanzien als een minderwaardig persoon.

Verzoeker werkte niettemin en kon op deze manier voldoende geld sparen om een mensensmokkelaar te betalen die hem uit Irak kon weghalen. Verzoeker hoopte op deze manier niet langer met zijn verleden en (minderwaardige) positie binnen de samenleving van Irak te worden geconfronteerd.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat, na het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, verzoeker niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij een vrees moet koesteren in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker betwist deze redenen die worden gegeven door het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, omwille van onderstaande argumenten.

4. Er kan vooreerst worden vastgesteld dat verzoeker verschillende gebeurtenissen heeft aangehaald, die op zich niet betwist worden door de verwerende partij.

Verzoeker heeft hiermee voldaan aan zijn medewerkingsverplichting, hetgeen ook temeer blijkt uit het verslag van zijn persoonlijk onderhoud op 2 december 2020. Verzoeker maakte duidelijk kenbaar om welke redenen hij verzoek tot het verkrijgen van internationale bescherming.

[...]

Er wordt evenwel gesteld in de bestreden beslissing dat deze gebeurtenissen geen reëel risico op ernstige schade zouden teweegbrengen in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

5. Verzoeker benadrukt dat hij weldegelijk een vrees kent die voldoet aan de criteria voor erkenning van de status van vluchteling.

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon [...]

De vrees die verzoeker koestert wordt mede bepaald door de persoonlijkheid van het individu, de ene zal vlugger een vrees koesteren dan de andere, de psychologische reacties van twee personen zullen in identieke omstandigheden niet steeds dezelfde zijn. De vrees is in die zin ook steeds persoonlijk van aard, hetgeen verzoeker benadrukt.

Verzoeker benadrukte vooreerst dat hij een erg moeilijke jeugd heeft moeten doorstaan in Irak, hetgeen hem ook vandaag nog steeds parten speelt. Het is deze achtergrond, temeer als weeskind, die de kwetsbaarheid van verzoeker zowel op persoonlijk gebied (gezien zijn ontwikkeling, waarbij hij steeds afhankelijk was van anderen die misbruik van hem maakten) als op maatschappelijk gebied (aangezien hij wordt aanzien als een "smerig iemand", zonder familiale roots) bewerkstelligden.

Doordat verzoeker een weeskind is, een kenmerk dat niet kan worden gewijzigd, is hij vatbaar voor misbruiken. Verzoeker heeft bovendien geen houvast of (werkelijk) familiaal netwerk waarop hij kan terugvallen, hetgeen dit misbruikt in de hand werkt. Verzoeker benadrukte dit tijdens zijn persoonlijk onderhoud, aangezien hij herhaaldelijk het slachtoffer is geworden van misbruik gedurende zijn leven.

Verzoeker kwam terecht in een weeshuis, waarna hij in 2003 werd geadopteerd door A.A. en zijn gezin. Hij woonde bij hen te Thi Qar, maar hij werd niet gezien als een volwaardig lid van het gezin. Hij werd mishandeld, omwille van zijn precaire situatie. Hij genoot ook niet dezelfde erfenisrechten. Dat verzoeker terecht kwam in een pleeggezin, zorgde ervoor dat hij afhankelijk was van A.A. en zijn gezin. Verzoeker moest dit hierdoor ondergaan. Hij had geen keuze.

Naarmate hij ouder werd bleek dit ook steeds meer, aangezien hij geld moest verdienen voor het gezin. Hij werkte onder meer als straatverkoper van ijs en frisdrank. Hij verkocht ook scheermesjes aan kappers om geld te kunnen verdienen. Dit moest hij doen tot hij in 2012 naar Bagdad kon verhuizen en zo kon "ontsnappen" uit het pleeggezin waarin hij terecht was gekomen.

De achtergrond van verzoeker (zowel op persoonlijk als maatschappelijk gebied) zorgde ervoor dat hij al snel in een nieuwe situatie van misbruik terecht kwam.

Verzoeker vertelde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij werd vernederd, geslagen en verkracht door de eigenaars van de garage waar hij werkte in Bagdad. In de garage vond hij eerder werk en onderdak, maar werd hij door verloop van tijd steeds meer gedwongen om aan de grillen van de eigenaar van de garage te voldoen. Hij werd op deze manier ook gedwongen om seks te hebben met de eigenaar.

Dit patroon is gelijkaardig aan het patroon dat verzoeker kende toen hij in het pleeggezin terecht kwam. Hij diende in te trekken bij de eigenaar van de garage, net zoals hij diende in te trekken bij het pleeggezin in 2003 (toen hij in het weeshuis verbleef). Hierdoor ontstond een situatie waarbij verzoeker vatbaar werd voor misbruik, hetgeen nog meer het geval is door de persoonlijke kwetsbaarheid van verzoeker.

Hij verzocht niet om de hulp van de autoriteiten, temeer omdat hij afhankelijk was van de eigenaar van de garage voor zowel werk als onderdak. Verzoeker heeft bovendien geleerd om "volgzaam" te zijn en te voldoen aan de wensen van degene bij wie hij inwoont. Tijdens zijn verzoek tot internationale bescherming benadrukte verzoeker dat hij zich minderwaardig voelde. Hij wees er onder meer op dat hij geen volwaardig deel uitmaakte van zijn pleeggezin en hij werd aanzien als een "smerig iemand" omwille van zijn achtergrond. Hij is hierom ook vatbaar voor misbruik door zijn omgeving.

Verzoeker werkte en kon op deze manier voldoende geld sparen om een mensensmokkelaar te betalen die hem uit Irak kon weghalen. Verzoeker hoopte op deze manier niet langer met zijn verleden en (minderwaardige) positie binnen de samenleving van Irak te worden geconfronteerd, aangezien hij vreest om telkens opnieuw in een situatie terecht te komen waarbij er sprake is van misbruik door zijn kwetsbare positie binnen de samenleving van Irak.

Verzoeker is het om deze redenen niet eens met de genomen beslissing door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

6. In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij op de mogelijkheid tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelt dat deze status hem – in ondergeschikte orde - moet worden toegekend.

Verzoeker verwijst hiervoor naar artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Hieruit volgt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient

na te gaan of de terugkeer naar zijn land van herkomst in zijn hoofde geen risico doet ontstaan op een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

Verzoeker benadrukt dat hij bij een terugkeer vanuit het buitenland een kwetsbaar profiel heeft en dat hij geïmagineerd dreigt te worden omwille van zijn kwetsbare positie (temeer omdat hij een weeskind is en geen netwerk of financiële middelen heeft).

Verzoeker betwist dan ook dat uit zijn verklaringen over zijn profiel en zijn familiale/financiële situatie in zijn land van nationaliteit, afgeleid zou kunnen worden dat er in zijn hoofde geen ernstige problemen zouden bestaan van socio-economische aard of dat de algemene situatie in zijn regio van herkomst niet van die aard zou zijn dat, in geval van terugkeer naar Irak, hij geen bijzonder risico zou lopen op een onmenselijke en vernederende behandeling. Daarom benadrukte hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud temeer dat hij bij een terugkeer naar Irak niemand meer heeft om op terug te vallen (hij vluchtte net van hen weg).

Verzoeker bezit ook geen middelen om een bestaan om te bouwen. Hij diende hierom steeds in te wonen bij zijn pleeggezin en de garage waar hij werkte. Het geldt dat hij toch kon sparen, betaalde hij aan een smokkelaar om hem het land uit te helpen.

Verzoeker wijst daarnaast op de schaal van willekeurig geweld, hetgeen - ondanks dat de impact van het conflict verschillend is naar regio in Irak - weldegelijk in belangrijke mate aanwezig is en het kwetsbaar karakter van verzoeker nog versterkt.

Hierom meent verzoeker dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, van de Vreemdelingenwet loopt en vraagt hij, in ondergeschikte orde, om de status van subsidiair beschermde toe te kennen."

2.2. Bij aanvullende nota van 7 oktober 2021 voegt verweerder (middels URL) volgende stukken inzake de veiligheidssituatie in Bagdad:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. In het verzoekschrift herneemt verzoeker zijn verklaringen aangaande zijn leven bij het adoptiegezin en in de garage in Bagdad. Hij verwijst naar zijn moeilijke jeugd als weeskind en zijn kwetsbaarheid.

Verzoeker gaat met de loutere herhaling van zijn relaas voorbij aan de terechte motiveringen dienaangaande in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier.

Verweerder kwam immers op goede gronden tot de conclusie dat:

- geen geloof kon worden gehecht aan de gebeurtenissen in de garage, de welke verzoeker inriep als aanleiding van zijn vertrek uit Irak;
- verzoekers problemen met zijn pleegfamilie van louter familiale aard zijn en niet zwaarwichtig genoeg zijn;
- uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij omwille van de vermeende vooroordelen tegenover weeskinderen zou gevisieerd of bedreigd worden of dat zijn fysieke integriteit op enig moment in gevaar was.

5. In zoverre al geloof zou worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, *quod non*, dient erop gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.”

Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

- a) de Staat;*
- b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;*
- c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.*

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

- a) de Staat, of*
- b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.*

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”

De bescherming die de nationale overheid biedt moet daadwerkelijk zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij niet verzocht om hulp van de autoriteiten tegen de seksuele wanpraktijken omdat hij afhankelijk was van de eigenaar van de garage voor zowel werk als onderdak, kan deze uitleg geenszins overtuigen. Verzoeker werd immers niet opgesloten in de garage en beschikte – gelet op het feit dat hij 5.000 euro kon betalen aan een smokkelaar – daarenboven over de nodige financiële middelen om zich elders te vestigen in Bagdad.

Bovendien was verzoeker voldoende zelfredzaam om Irak te verlaten en naar Europa te reizen en in drie verschillende landen een verzoek om internationale bescherming in te dienen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Uit verzoekers verklaringen blijkt verder dat hij zijn middelbare school heeft afgemaakt en werkervaring heeft in diverse sectoren (verklaring DVZ, punt 12; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-4). Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zijn profiel als zelfredzaam persoon tracht te minimaliseren. Verzoekers zelfverklaarde minderwaardig profiel kan bijgevolg niet verschonen dat hij geen bescherming zocht bij de nationale autoriteiten, laat staan dat hij de garage niet gewoon verliet.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker betwist in het verzoekschrift dat uit zijn verklaringen over zijn profiel en zijn familiale/financiële situatie in zijn land van nationaliteit, afgeleid zou kunnen worden dat er in zijn hoofde geen ernstige problemen zouden bestaan van socio-economische aard of dat de algemene situatie in zijn regio van herkomst niet van die aard zou zijn dat, in geval van terugkeer naar Irak, hij geen bijzonder risico zou lopen op een onmenselijke en vernederende behandeling.

Verzoeker weerlegt hiermee geenszins de vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker een man in goede fysieke gezondheid is, die bovendien beschikt over werkervaring in diverse sectoren, en bijgevolg geenszins aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn individuele socio-economische situatie iemand nodig zou hebben om hem te helpen.

Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de update van verweerder ingevolge de aanvullende nota van 7 oktober 2021, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Wat betreft verzoekers verwijzing naar zijn voorgehouden kwetsbaarheid, toont hij hiermee, mede gelet op voorgaande vaststellingen, geen persoonlijke omstandigheden aan die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

8. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS